KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 2261/85

af 29. juli 1985

om gennemførelsesbestemmelserne for destillation som omhandlet i artikel 40 i forordning (EØF) nr. 337/79 for vinproduktionsåret 1985/86

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 337/79 af 5. februar 1979 om den fælles markedsordning for vin (1), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 798/85 (2), særlig artikel 6, stk. 3, artikel 40, stk. 6, og artikel 65, og

ud fra følgende betragtninger:

De i artikel 40 i forordning (EØF) nr. 337/79 omhandlede destillationsforanstaltninger bør gennemføres efter Rådets forordning (EØF) nr. 2179/83 af 25. juli 1983 om fastsættelse af generelle regler for destillation af vin og biprodukter fra vinfremstilling (3), ændret ved forordning (EØF) nr. 2687/84 (4);

det er nødvendigt dels at fastsætte betingelserne for producenternes opfyldelse af den i artikel 40 i forordning (EØF) nr. 337/79 omhandlede forpligtelse, dels at fastsætte destilleriernes forpligtelser;

det bør fastsættes, at der i den enkelte producents destillationsforpligtelse fraregnes en fast mængde, svarende til hjemmeforbruget, og de mængder, der udføres; det vil derfor være hensigtsmæssigt at bestemme, at den pågældende vin skal udføres inden et bestemt tidspunkt, således at den resterende mængde kan blive destilleret som fastsat inden produktionsårets udgang;

i henhold til artikel 40, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 337/79 gælder destillationsforpligtelsen ikke for den normalt fremstillede vinmængde; denne mængde bør fastlægges for hver af de forskellige kategorier vin fremstillet af druesorter med dobbelt klassificering; med hensyn til vin af druesorter, der er klassificeret både som sorter af druer til vinfremstilling og som sorter af druer til spisebrug, vil det være mest hensigtsmæssigt at bibeholde den i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2078/76 (5) fastsatte regel, samtidig med at den anvendte referenceperiode tilpasses for Grækenlands vedkommende; med hensyn til vin fremstillet af druesorter, der er klassificeret både som sorter til vinfremstilling og som sorter af druer til speciel brug, er forpligtelsen til destillation først blevet indført fra produktionsåret 1982/83 og har ved første gennemførelse givet anledning til vanskeligheder; en passende løsning på disse vanskeligheder, der samtidig sikrer, at alle de forpligtede behandles ens, ville være at udsætte fastsættelsen af kriterierne for fordeling pr. ha af den vinmængde, der normalt fremstilles i hver administrativ enhed, til et senere tidspunkt;

fastsættelsen af den mængde, der skal destilleres for hver producent, skal finde sted på grundlag af den samlede producerede mængde; denne fremgår af de anmeldelser, der er omhandlet i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2102/84 af 13. juli 1984 om høstproduktions- og beholdningsanmeldelser i vinsektoren (6), ændret ved forordning (EØF) nr. 2459/84 (7), samt af de bogføringer i til- og afgangsbøger, der er omhandlet i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1153/75 af 30. april 1975 om udstedelse af ledsagedokumenter og om fastlæggelse af de forpligtelser, der inden for vinsektoren påhviler producent og forhandler, undtagen detailhandler (8), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3203/80 (9);

det er nødvendigt at undgå risikoen for, at de produkter, der fremkommer ved destillation af visse vine, for hvilke den i artikel 40 i forordning (EØF) nr. 337/79 omhandlede forpligtelse gælder, skal forstyrre markedet for brændevin af vin med oprindelsesbetegnelse; det bør derfor i medfør af artikel 3, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2179/83 fastsættes, at denne vin ikke må destilleres til et produkt med et alkoholindhold på under 92 % vol;

det er nødvendigt at fastsætte visse frister for producenters og destilleriers gennemførelse af foranstaltningen for at sikre, at foranstaltningen bliver så effektiv som mulig;

destillerierne kan ifølge artikel 40, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 337/79 enten modtage støtte for det produkt, der skal destilleres, eller levere destillatet til interventionsorganet; støtten bør fastsættes på grundlag af kriterierne i artikel 16 i forordning (EØF)

(1) EFT nr. L 54 af 5. 3. 1979, s. 1.
(2) EFT nr. L 89 af 29. 3. 1985, s. 1.
(3) EFT nr. L 212 af 3. 8. 1983, s. 1.
(4) EFT nr. L 255 af 25. 9. 1984, s. 1.
(5) EFT nr. L 233 af 24. 8. 1976, s. 20.
(6) EFT nr. L 194 af 24. 7. 1984, s. 1.
(7) EFT nr. L 231 af 29. 8. 1984, s. 5.
(8) EFT nr. L 113 af 1. 5. 1975, s. 1.
(9) EFT nr. L 333 af 11. 12. 1980, s. 18.

nr. 2179/83 ; for at undgå fremstilling af brændevin af ringe kvalitet er det i mangel af fællesskabskriterier på dette område nødvendigt at kræve, at de fremstillede brændevine skal opfylde de gældende nationale bestemmelser ;

for at kunne modtage støtte skal der indsendes en ansøgning ledsaget af en række bilag ; med henblik på at sikre, at systemet fungerer ensartet i medlemsstaterne, bør der fastsættes frister for indsendelse af ansøgning samt for udbetaling af den støtte, der tilkommer destilleriet, og for indsendelse af bevis for betaling af opkøbsprisen ;

den pris, interventionsorganerne skal betale for de produkter, de får leveret, bør fastsættes på grundlag af kriterierne i artikel 18, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2179/83 ;

da der ikke eksisterer en markedsordning for ethylalkohol på fællesskabsplan, risikerer de interventionsorganer, som har til opgave at afsætte denne alkohol, at måtte videresælge til en pris, der er lavere end opkøbsprisen ; det er derfor nødvendigt i dette tilfælde at fastsætte, at forskellen mellem opkøbsprisen og salgsprisen for denne alkohol kan dækkes af Den europæiske udviklings- og garantifond for Landbruget, garantisektionen, indtil et vist fast beløb ;

bestemmelserne om finansiering af de interventioner, der er omhandlet i Rådets forordning (EØF) nr. 729/70 ([1]), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2788/77 ([2]), bør udvides til også at omfatte interventionsorganernes overtagelse af de ved destillationen fremkomne produkter ;

visse vine, der skal leveres til destillation som omhandlet i artikel 40 i forordning (EØF) nr. 337/79, kan forarbejdes til vin tilsat alkohol bestemt for destillation ; bestemmelserne om destillation bør derfor tilpasses i overensstemmelse med artikel 25 og 26 i forordning (EØF) nr. 2179/83 ;

for at gøre det muligt for Kommissionen at danne sig et overblik over, om forpligtelsen til den i artikel 40 i forordning (EØF) nr. 337/79 omhandlede destillation overholdes, er det nødvendigt, at de pågældende medlemsstater regelmæssigt på grundlag af meddelelser fra destillerierne underretter Kommissionen om destillationens forløb og resultaterne heraf ;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomiteen for Vin —

([1]) EFT nr. L 94 af 28. 4. 1970, s. 13.
([2]) EFT nr. L 295 af 30. 12. 1972, s. 1.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING :

Artikel 1

I denne forordning fastsættes reglerne for gennemførelsen af den i artikel 40 i forordning (EØF) nr. 337/79 fastsatte destillation for produktionsåret 1985/86.

Artikel 2

1. Producenter, der er undergivet den i artikel 40 i forordning (EØF) nr. 337/79 omhandlede forpligtelse til destillation, opfylder deres forpligtelse ved i overensstemmelse med stk. 2 og 3 at levere deres vin til et godkendt destilleri senest den 31. juli 1986.

I det i artikel 26, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2179/83 omhandlede tilfælde opfyldes forpligtelsen ved levering af vinen til en virksomhed, der er godkendt til at forarbejde vin til vin tilsat alkohol, bestemt til destillation senest den 30. juni 1986.

2. Med hensyn til de i artikel 40, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 337/79 omhandlede vine er den enkelte producent pligtig til at levere en mængde, der svarer til den samlede mængde, han har produceret, med fradrag af :

— en standardmængde på 10 hl,

— den mængde, som han forelægger bevis for at have udført senest den 31. juli 1986.

Såfremt destillationsforpligtelsen påhviler et kooperativ, gælder det i første afsnit, første led, fastsatte fradrag på 10 hl for hvert af de medlemmer, der faktisk har leveret spisedruer til kooperativet. Den samlede mængde, som kooperativet kan fradrage, kan dog ikke overstige den samlede mængde, der er tilbageleveret til hvert af de medlemmer, som har leveret spisedruer i løbet af produktionsåret 1985/86.

3. Med hensyn til de i artikel 40, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 337/79 omhandlede vine er den enkelte producent pligtig til at levere en mængde, der svarer til den samlede mængde, han har produceret, med fradrag af :

— en standardmængde på 10 hl,

— den mængde, som han forelægger bevis for at have udført senest den 31. juli 1986,

— den mængde, der svarer til den normalt fremstillede mængde, som beregnet i overensstemmelse med stk. 4.

4. For hver administrativ enhed er den samlede normalt fremstillede mængde lig med :

— gennemsnittet af de fremstillede mængder i løbet af en referenceperiode, når det gælder vin af druesorter, der i klassificeringen af vinstoksorter i én og samme administrative enhed er klassificeret såvel som druesorter til spisebrug som druesorter til vinfremstilling,

— gennemsnittet af de fremstillede mængder i produktionsårene 1974/75 til 1979/80, når det gælder vin af druesorter, der i klassificeringen af vinstoksorter i én og samme administrative enhed er klassificeret såvel som druesorter til vinfremstilling som druesorter til produktion af tørrede druer,

— det for produktionsårene 1974/75 til 1979/80 beregnede gennemsnit af de fremstillede mængder minus de mængder, der er blevet destilleret til andre formål end fremstilling af brændevin med oprindelsesbetegnelse, når det gælder vin af druesorter, der i klassificeringen af vinstoksorter i én og samme administrative enhed er klassificeret såvel som druesorter til vinfremstilling som druesorter til brændevinsfremstilling.

For de i første afsnit nævnte vine er de normalt fremstillede mængder pr. ha lig med den mængde :

— der i henhold til artikel 5 i forordning (EØF) nr. 2078/76 er fastlagt for de administrative enheder i Frankrig og Italien for produktionsåret 1976/77,

— der under anvendelse af allerede nævnte artikel 5 og under hensyntagen til resultaterne for produktionsårene fra 1974/75 til 1979/80 er fastlagt for de administrative enheder i Grækenland.

5. Den enkelte producents samlede producerede mængde er lig med summen af de vinmængder, der er nævnt i stk. 1 og anført i den i artikel 2, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2102/84 omhandlede produktionsanmeldelse, og de mængder, der er opført i de i artikel 14 i forordning (EØF) nr. 1153/75 omhandlede til- og afgangsbøger, og som producenten efter tidspunktet for indgivelse af produktionsanmeldelse selv har fremstillet af druer eller af most af druer af sorter, som omhandlet i artikel 40, stk. 1 og 2, i forordning (EØF) nr. 337/79, og som er anført i anmeldelsen.

Artikel 3

1. Den i artikel 40, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 337/79 fastsatte opkøbspris er 1,59 ECU/% vol/hl.

2. Den i stk. 1 omhandlede opkøbspris betales af destilleriet til producenten senest tre måneder fra det tidspunkt, hvor de enkelte vinpartier tilgår destilleriet.

Artikel 4

1. Destillation som omhandlet i artikel 40 i forordning (EØF) nr. 337/79 må ikke foretages efter den 31. august 1986.

2. Ved direkte destillation af de i artikel 2, stk. 4, første afsnit, tredje led, omhandlede vine må der kun fremstilles et produkt med et alkoholindhold på 92 % vol eller derover.

3. Destillerierne sender senest den 10. i hver måned for den foregående måned en oversigt til interventionsorganet over de mængder vin, der er destilleret, og de ved destillationen fremkomne mængder produkter, fordelt på de i artikel 3, stk. 1, første afsnit, i forordning (EØF) nr. 2179/83 omhandlede kategorier.

Artikel 5

1. Destillerierne kan modtage støtte på de betingelser, der er omhandlet i stk. 2.

Støtten fastsættes til :

— 1,12 ECU/% vol/hl for destillationsprodukter, der svarer til definitionen på neutral alkohol i bilaget til forordning (EØF) nr. 2179/83 ;

— 1,01 ECU/% vol/hl for destillationsprodukter, der er brændevin og som opfylder de i gældende nationale bestemmelser indeholdte kvalitetskrav ;

— 1,01 ECU/% vol/hl for destillationsprodukter, der er destillater eller råalkohol med et alkoholindhold på mindst 52 % vol.

2. Destillerier, som ønsker at modtage den i stk. 1 omhandlede støtte, indgiver senest den 31. oktober 1986 en ansøgning til interventionsorganet i den medlemsstat, på hvis område destillationen har fundet sted, efter artikel 17, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2179/83.

Medlemsstaterne kan kræve, at den i stk. 1, litra a), i nævnte artikel omhandlede oversigt attesteres af en kontrolinstans.

3. Destilleriet er pligtig til inden den 1. februar 1987 at forelægge interventionsorganet det i artikel 17, stk. 2, første afsnit, i forordning (EØF) nr. 2179/83 omhandlede bevis.

Hvis dette bevis ikke forelægges inden den 1. februar 1987, tilbagekræver interventionsorganet den udbetalte støtte. Hvis beviset forelægges efter denne frists udløb, men inden den 1. maj 1987, tilbagekræver interventionsorganet et beløb svarende til 20 % af den udbetalte støtte.

Hvis det konstateres, at destilleriet ikke har betalt opkøbsprisen, udbetaler interventionsorganet til producenten inden den 1. juni 1987 et beløb svarende til støtten, eventuelt gennem interventionsorganet i den medlemsstat, hvor producenten er hjemmehørende.

Artikel 6

1. Levering af produkter med et alkoholindhold på mindst 92 % til interventionsorganet skal ske senest den 31. oktober 1986 eller, hvis artikel 11, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2179/83 anvendes, på en dato, der fastsættes af den ansvarlige nationale myndighed.

2. Den pris, som interventionsorganet betaler destillatøren, fastsættes til 2,08 ECU/% vol/hl ren alkohol.

Har destillatøren modtaget støtte efter artikel 5, nedsættes den i første afsnit omhandlede pris med denne støtte.

Har destillatøren ikke modtaget den i andet afsnit omhandlede støtte, anvendes artikel 5, stk. 2.

3. De i stk. 2 omhandlede priser gælder for neutral alkohol som fastlagt i bilaget til forordning (EØF) nr. 2179/83.

For andre former for alkohol nedsættes de i stk. 2 omhandlede priser med 0,11 ECU/% vol/hl ren alkohol.

4. Interventionsorganet foretager udbetaling til destilleriet senest tre måneder efter dagen for alkoholens levering.

Artikel 5, stk. 3, anvendes med de nødvendige tilpasninger.

Artikel 7

Den europæiske udviklings- og garantifond for Landbruget, garantisektionen, deltager i afholdelsen af de udgifter, der påhviler interventionsorganet i forbindelse med overtagelsen af alkohol.

Bidraget fastsættes til 1,12 ECU/% vol/hl alkohol, der overtages.

Der udbetales intet bidrag for alkohol, der overtages efter artikel 11, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2179/83.

Artikel 4 og 5 i forordning (EØF) nr. 729/70 anvendes på denne deltagelse.

Artikel 8

1. Såfremt artikel 26, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2179/83 finder anvendelse, indsendes kontrakten eller leveringsangivelsen vedrørende forarbejdning til vin tilsat alkohol, bestemt til destillation, til det ansvarlige interventionsorgan til godkendelse senest den 31. januar 1986.

Interventionsorganet meddeler producenten resultatet af godkendelsesproceduren inden 15 dage fra datoen for indsendelsen af kontrakten eller angivelsen.

2. Forarbejdning til vin, tilsat alkohol, bestemt til destillation, kan ikke finde sted efter den 31. juli 1986.

3. Destillation af vin tilsat alkohol, bestemt til destillation, kan kun finde sted efter godkendelse af kontrakten eller angivelsen og senest den 31. august 1986.

4. Forarbejdningsvirksomheden sender senest den 10. i hver måned til interventionsorganet en oversigt over de mængder vin, den har fået leveret i den foregående måned.

5. Forarbejdningsvirksomheden kan for vin, der er forarbejdet ved tilsætning af alkohol med henblik på destillation, modtage en støtte på 0,99 ECU pr. hektolitr og pr. % vol virkeligt alkoholindhold før forarbejdningen.

Forarbejdningsvirksomheden indsender med henblik på denne støtte senest den 30. november 1986 en ansøgning til det ansvarlige interventionsorgan og vedlægger en kopi af ledsagedokumenterne vedrørende transporten af den vin, støtteansøgningen omfatter, eller en oversigt over disse dokumenter.

Medlemsstaterne kan kræve, at kopierne eller oversigten som omhandlet i andet afsnit påtegnes af en kontrolinstans.

Støtten udbetales senest tre måneder efter, at der er indsendt bevis for, at den i artikel 26, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 2179/83 omhandlede sikkerhed er stillet, og i hvert fald senest tre måneder efter at kontrakten eller angivelsen er godkendt.

6. Uden at artikel 23 i forordning (EØF) nr. 2179/83 i øvrigt herved anfægtes, frigives sikkerheden kun, såfremt der senest den 31. marts 1987 er fremsendt bevis for:

— at den samlede mængde vin i kontrakten eller angivelsen er forarbejdet til vin, tilsat alkohol, bestemt til destillation, og at den er blevet destilleret,

— at opkøbsprisen for vinen er udbetalt til producenten inden for den i artikel 3, stk. 2, omhandlede frist.

Hvis ovennævnte bevis ikke fremsendes senest den 31. marts 1987, tilbagekræver interventionsorganet støtten hos forarbejdningsvirksomheden.

Hvis beviset fremsendes efter fristens udløb, men før den 1. juli 1987, tilbagekræver interventionsorganet et beløb svarende til 20 % af den udbetalte støtte.

Hvis det konstateres, at forarbejdningsvirksomheden ikke har betalt producenten opkøbsprisen, udbetaler interventionsorganet til producenten inden den 1. august 1987 et beløb svarende til støtten, eventuelt gennem interventionsorganet i den medlemsstat, hvor producenten er hjemmehørende.

Artikel 9

Som undtagelse fra artikel 40, stk. 1 og 2, i forordning (EØF) nr. 337/79 kan de i samme artikel omhandlede vine forsendes :

— til et toldsted med henblik på afslutning af toldformaliteterne ved udførsel og derefter forlade Fællesskabets toldområde ;

— til en godkendt forarbejdningsvirksomhed med henblik på forarbejdning til vin tilsat alkohol, til destillation.

Artikel 10

1. Uden at dette i øvrigt berører anvendelsen af bestemmelserne i artikel 6 i forordning (EØF) nr. 337/79, og bortset fra tilfælde af force majeure, fastsætter den kompetente myndighed, såfremt producenten eller destilleriet ikke opfylder en af de forpligtelser, der påhviler ham/det i medfør af denne forordning, de foranstaltninger, som den skønner nødvendige under hensyn til den påberåbte omstændighed.

2. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de tilfælde, hvor stk. 1 er blevet anvendt, samt om, hvorledes anmodninger om anvendelse af force majeure-klausulen er blevet imødekommet.

Artikel 11

1. Medlemsstaterne sender senest den 20. i hver måned Kommissionen en oversigt for den foregående måned med følgende angivelser :

— de mængder vin og vin tilsat alkohol, der er destilleret,

— de mængder alkohol, der er leveret til interventionsorganerne i forbindelse med destillation ifølge artikel 40 i forordning (EØF) nr. 337/79,

— de mængder brændevin af vin, der er produceret, samt de mængder alkohol, disse produkter indeholder,

— de mængder af andre produkter med alkoholindhold på mindst 52 % vol, for hvilke der er anmodet om støtte.

2. For alkohol, der er overtaget af interventionsorganet, giver medlemsstaterne inden den 1. oktober 1985 Kommissionen meddelelse for produktionsåret 1984/85 om salgspriserne i hele produktionsåret samt om de mængder, der er solgt til disse priser, og de pågældende produkters kendetegn.

3. Senest den 31. marts 1987 giver medlemsstaterne Kommissionen meddelelse om de tilfælde, hvor destillerierne eller forabejdningsvirksomhederne ikke har overholdt deres forpligtelser, og om de foranstaltninger, der er truffet som følge heraf.

Artikel 12

De i artikel 3, 5 og 6 nævnte beløb omregnes til national valuta ved hjælp af den repræsentative kurs, som den 1. september 1985 gælder for vinsektoren.

Artikel 13

Den i artikel 6, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 337/79 omhandlede referenceperiode er for så vidt angår forpligtelserne i artikel 40 i samme forordning tidsrummet fra den 1. september 1985 til den 31. juli 1986.

Artikel 14

Denne forordning træder i kraft den 1. september 1985.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. juli 1985.

På Kommissionens vegne

Frans ANDRIESSEN

Næstformand